

Cho đi rồi lấy lại (Give and take)

Tác Giả: Chân Nhi

Thứ Bảy, 16 Tháng 10 Năm 2010 07:59

Chính sách "cho đi rồi lấy lại" (give and take policy) của M đã được áp dụng rộng rãi trong các vấn đề đối nội và đối ngoại. Và hầu như khi nào M cũng áp dụng chính sách "give and take" (cho đi rồi lấy lại) chứ không dùng lại "take and give" (lấy đi rồi cho lại) vì "đúng thì n đi trộm là đúng thì n khôn" (cho trộm được thì ng và có lại hơn là lấy trộm cho sau)!

Riêng trong lãnh vực đối ngoại, khi lấy lại (take) thì M luôn luôn lấy lại nhiều hơn là những gì đã cho đi (give). Điển hình là M đã cho và "ngầm ngầm" (implicitly) khuyến khích CSVN có thể do làm bất cứ điều gì họ muốn (trên đất M) trong khuôn khổ luật pháp của một thể chế dân chủ cho phép - như việc thành lập đài VTV4, đầu tư kinh doanh, mua bán (xuất nhập công), thực hiện các chương trình văn nghệ, v.v... Tất cả những sự thể do "tung hoành" này của CSVN xét ra hoàn toàn không có một tí gì có hại cho M, ngược lại điều này đã mang lại cho M những mặt lợi to lớn gấp 100, gấp 1000 lần so với những gì M đã cho đi!

Hãy thử xét là một khi CSVN mua một đài VTV4 để tuyên truyền, đầu tư (mua lại hoặc xây dựng) các khu thương xá, cửa sổ kinh doanh, chung cư, đất đai, nhà cửa... để làm kinh tài và tổ chức những thì CSVN đã phải chịu được bao nhiêu vấn đề trong khi "phần vốn" của M chỉ có là một thể chế Tự Do, Dân Chủ - M hoàn toàn không mất lấy một xu mà lại hưởng được những mặt lợi to lớn!

Đó là những cái mà M đã cho CSVN ngay trên sân nhà, còn những cái cho ra khỏi biên giới nước M như những sự vấn đề vào Việt Nam các nhân, những sự tiến triển trong Việt Nam qua các chương trình thi triển, ý tưởng, quân sự... cũng chung lại chỉ là tiến lại của M. Trong khi đó CSVN đã đổ vào nước M cả trăm triệu đô-la hàng năm qua các việc đầu tư, chi tiêu cho việc tuyên truyền kể trên, qua việc trả các phí cho hàng ngàn du học sinh, qua các vấn đề tiến, gửi vào trường học của các tay thể bần đ... cũng chung lại là những sự tiến kể ch xù.

Những những sự tiến kể ch xù này từ đâu mà có? Ai ai cũng đã quá biết là từ tiến ăn cướp (sang đoạt tài sản, nhà cửa, đất đai, bóc lột sức lao động, xúi giục máu của người dân Việt), từ tiến tham nhũng (rút ruột các công trình xây dựng, các chương trình tiến triển quốc tế), từ tiến buôn dân (xuất công lao động, phụ nữ đi làm gái...), từ tiến bán nước (tài sản & tài nguyên quốc gia, rừng, biển, dầu, hải sản, những người dân...), từ tiến dâm dục, lợi dụng giới của các tay mà đa số là Việt kiều ham danh, háms lại và mê gái!

Đến rồi CSVN lại khom lưng, cúi đầu "chờ đợi và chờ" cho nước M mà sự "cái" chỉ với lại nhiều hơn sự "cái" M đã cho đi. Quá nhiều! Vì sự "cái" này đã được CSVN gom góp, chắt bóp từ khắp mọi nơi, đến từ mọi người, đến rồi cùng CSVN lại từ đúng "hiện dâng" cho nước M! Cái hay và cũng là cái "khôn ngoan" của M là khi cho đi (give) M là

Cho đi rồi lấy lại (Give and take)

Tác Giả: Chân Nhi

Thứ Bảy, 16 Tháng 10 Năm 2010 07:59

ngay khi chúng ta đang nhàn nhàn khi lấy lại (take) thì chính CSVN đã tận dụng ngay, tận dụng đem "tiền cho không biếu không" chú Sam cho hoàn toàn không có một sự đòi hỏi nào từ phía Mỹ!

(Thậm chí họ có những mối tin và việc cho nên bắt các việc chuyển tiền

RA khỏi nước Mỹ, Úc... những có bao giờ chúng ta nghe thấy việc cho nên bắt những việc chuyển tiền VÀO đất Mỹ, Úc...?! Nói một cách khác, các nước Mỹ, Úc... cho bắt và trả nên người ai có những hành vi có hại cho đất nước của họ mà thôi - quyên lợi quốc gia là trên hết! Ngay cả lợi, đến với CSVN quyên lợi cá nhân là "chạy u", là "đang ý, nhét túi", là "đo đạc cách mạng", là "đánh cao"... còn đất nước, dân tộc là để bắt!)

Đó là những cái lợi của việc cho đi (give) của Mỹ đến với CSVN những

lợi hoàn toàn không đáng kể khi đem ra so sánh với những mối lợi và lợi ích của Mỹ tạo được trên các quốc gia Đông Nam Á mà trong đó Việt Nam và Trung Quốc là các "nhân vật" chính - CSVN bắt làm mồi nhử và TC là con

vết bết nhử. Hãy tận hưởng sao cho mãi đến giờ này Mỹ mới lợi/hoặc nhử vào biển Đông. Trước khi trả lời câu hỏi này chúng ta hãy đi ngược dòng thời gian trả lời thời kỳ chiến tranh Việt Nam để thấy rằng lúc đó Trung Quốc cho phép là "đợi thời đáng gọi" của Mỹ. Và vì biết rõ rằng mối tình gợn ngợn ép giữa hai đảng chí "mưu chu, rãng vu" VC và TC, tuy ngoài mặt vẫn ôm nhau thề thốt và lúc nào cũng tung hô 16 chữ vàng với cái mặt cười toe những bên trong là "cơm không lành canh không ngọt" cho cho cho có dịp là cắn nhau (điển hình là cuộc chiến tranh biên giới Việt-Trung vào năm 1979).

Do đó cho cho cho phép là một đợi thời đáng gọi, Mỹ đã để cho TC có thời gian lớn mạnh trở thành một "đợi thời đáng gọi" – những là đáng gọi và đáng sợ đến với CSVN, và đến với các nước Đông Nam Á. Theo tâm

lý học, một khi sai thì mình phải làm gì để tránh? Hoặc tìm cách trang bị cho mình các thứ vũ khí như gậy gộc, dao búa... và/hoặc đi tìm thấy học võ

như trong các phim "Karate kid". Trong trường hợp Việt Nam thì vì sợ TC đến vãi đá nên bây giờ CSVN đành phải gọt cái khuỷu hiu "đánh Mỹ cứu nước" sang một bên để cúi đầu "lạy Mỹ cứu nước". CSVN đã đi tìm thấy Mỹ xin xỏ

học võ qua việc "hiến đời hóa" quân đội nhân dân, và các chương trình huấn

luyện quân sự do Mỹ đài thọ. Và trang bị cho mình qua việc mua một số lượng lớn các vũ khí từ tân của Nga, của Mỹ (đây cũng là lý do mà Mỹ đã âm thầm bơm cơm vào vũ khí cho Việt Nam [1]).

Cái sợ hãi của CSVN đã lan rộng đến các nước Đông Nam Á, và đã làm cho các nước này càng ngày càng lệ thuộc vào Mỹ, kết quả là Mỹ đã bán được và sẽ còn tiếp tục bán được những kho vũ khí khổng lồ với các đơn đặt hàng lên đến hàng chục, hàng trăm tỷ Mỹ kim. Những những thứ mà Mỹ lấy lại không cho là những mối lợi thu được qua việc buôn bán vũ khí hay các sản phẩm khác mà còn có cả vốn để quyên lợi cho sự chi phí và lợi ích của Mỹ trên các lãnh vực chính trị, kinh tế, ngoại giao... của các nước trong vùng.

Vậy trong bao năm qua Mỹ đã im lặng (dùng TC làm con ngáo ộp) để cho TC tận dụng, tác, lên gậy, "thống trị chân, hất tay" Việt Nam, hà hiếp các nước trong vùng Đông Nam Á thì bây giờ ai là người được

hưởng lợi?!

Cho đi rồi lấy lại (Give and take)

Tác Giả: Chân Nhì

Thứ Bảy, 16 Tháng 10 Năm 2010 07:59

Ngoài ra Mò còn sẵn sàng chia chác một phần nhỏ lợi ích để đổi lấy một phần nhỏ lợi ích to lớn hơn. Mò đã cho (give) Nga hàng ngàn đồng để đổi lấy một phần nhỏ lợi ích trong việc buôn bán vũ khí với một số các quốc gia trên thế giới, gần đây nhất là Việt Nam, để làm gì? Mò đích là lấy (take) cái vốn thế để đổi lấy mình hay "trung lập" của Nga để Mò rửa tay "hỏi thăm số kẻ" TC. Nếu Nga không muốn làm để mình giúp Mò bao vây, triệt hạ TC thì ít ra Nga cũng sẵn lòng vốn thế "trung lập" lúc Mò ra tay đối phó cho TC biết thế nào là lợi ích, mà không còn lo sợ phải đối phó cùng một lúc với cả 2 đối thủ.

Và xin nhắc nhở ng hiên nay TC là chủ nhân nhỏ nhất của Mò, có nghĩa là một phần lớn vốn liếng quốc gia của TC nằm trong tay Mò. Trong khi đó việc bán vũ khí cho các nước trong vùng Đông Nam Á, việc lâu lâu có tình xì ra một vài món vũ khí tội tân lợi hại, và gần đây nhất là việc tái xuất hiện trên biển Đông (khi thời gian đã chín mùi) là hàng hành động "khiêu khích" của Mò để dè TC móc hậu hủ bao ra chạy đua vũ trang với Mò. Để làm gì? Để TC

để có hậu tài sẵn quố gia để vào quố phòng, để vượt lên làm một đàn anh, một cường quốc, để thi oai với thế giới... rồi có thể một ngày nào đó (nếu không biết động lòng) TC sẽ có thể vượt vốn liếng, phá sản (fiasco), sụp

đổ tan tành. Việc chạy đua vũ trang với Mò hàng khác nào một canh xì phé giữa một tay chơi nhieu tiền (GDP of USA 2010: ~ \$15 trillion with a population of 300+ million), dĩm tính và mưu lược với một tay mớ nóng máu, tham lam, háo thế mà vốn liếng hàng có bao nhiêu (GDP of China 2010: ~ \$1.5 trillion with a population of 1.4+ billion) để rồi trước sau gì cũng bở cháy túi, thua lỗ, thua đau, thua rớt gáo. Đây cũng bài học nhỏ để cho Nga và các nước trong khu vực Đông Âu [2]!

Vậy nếu TC sụp đổ thì ai sẽ là người để hàng lợi nhieu nhất? Việc đầu tiên là Mò sẽ xử hậu n (trên dưới 800 tỷ Mò kim)! Còn nếu chỉ để CSVN tiêu vong thì Mò làm gì? Mò sẽ ra lệnh tịch thu (trên đất Mò) và yêu cầu phong tỏa (trên thế giới) tất cả tài sản, của cải chìm nổi kể cả các trang mạng kín của các tay to bên đó, như Mò đã từng làm để với các tên tội phạm, tham nhũng, để tài sản của quốc gia trên thế giới.

Xin để nói thêm là tất cả hàng gì Mò cho đi không chỉ để hàng trong các vật chất (material/tangible) như tiền bạc, súng đạn, máy móc, thực ăn, thuốc men... và cũng không phải hàng thế cho đó khi nào cũng có lợi (benefit) cho người nhận! Trong trường hợp các nước Đông Nam Á thì Mò đã "cho" (give) hàng số "Sợ hãi" ("Sợ hãi" không phải là vật chất và cũng không có lợi gì cho người nhận), và Mò đã lấy lại (take) để hàng mới lợi rồi rồi mà không cần phải báo vốn.

Đó là chính sách và chiến lược "cho đi rồi lấy lại" (give and take) của Mò!